

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgie) — Eurofit SA v. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Věc C-99/12) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Zemědělství — Společná organizace trhů — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Vývozní náhrady — Zpronevěření zboží určeného k vývozu — Povinnost vývozce vrátit náhrady — Opomenutí příslušných orgánů sdělit informace o spolehlivosti smluvního partnera, který je podezřelý z podvodu — Příklad vyšší moci — Neexistence“)

(2013/C 260/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eurofit SA

Žalovaný: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de première instance de Bruxelles — Výklad ustanovení nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1) — Povinnost vývozce vrátit vyplacené náhrady v případě zpronevěření výrobků — Opomenutí příslušných orgánů sdělit vývozci požadované informace nebo sdělení nesprávných informací, které je případem vyšší moci ve smyslu výše uvedeného nařízení

Výrok

Opomenutí příslušných celních orgánů informovat vývozce o nebezpečí spáchání podvodu jeho smluvním partnerem nepředstavuje případ vyšší moci ve smyslu ustanovení nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2945/94 ze dne 2. prosince 1994, zejména pak článku 11 odst. 1 třetího pododstavce první odrážky tohoto nařízení. I když takové opomenutí může představovat výjimečný případ ve smyslu čl. 11 odst. 1 třetího pododstavce druhé odrážky nařízení č. 3665/87, ve znění nařízení č. 2945/94, nemůže nicméně zprostit tohoto vývozce povinnosti vrátit neoprávněně získané vývozní náhrady, jelikož vývozce je osvobozen pouze od platby pokut splatných na základě téhož článku 11.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 12.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Plovdiv — Bulharsko) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD v. Direktor na Direkcia „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Věc C-124/12) ⁽¹⁾

(„Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 168 písm. a) a článek 176 — Nárok na odpočet — Výdaje na pořízení zboží a služeb určených pro pracovníky — Pracovníci poskytnutí osobě povinné k dani, která se domáhá nároku na odpočet, zaměstnaní u jiné osoby povinné k dani“)

(2013/C 260/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Plovdiv

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcia „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Plovdiv — Výklad čl. 168 písm. a) a článku 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Působnost — Omezení práva na odpočet daně odvedené na vstupu — Společnost nemající vlastní zaměstnance, nýbrž najímající pracovníky na plný úvazek prostřednictvím smlouvy o poskytování pracovníků zaměstnaných u jiné společnosti — Odmítnutí práva společnosti na odpočet DPH za získání dopravních služeb, pracovních oděvů a ochranných prostředků pracovníků, jakož i výdajů na služební cesty pracovníků, z důvodu, že jsou služby fyzickým osobám pracujícím pro společnost, aniž by byli jejími zaměstnanci, poskytovány bezúplatně

Výrok

- 1) Článek 168 písm. a) a článek 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž osoba povinná k dani, která vynaložila výdaje na dopravní služby, pracovní oděvy, prostředky osobní ochrany a služební cesty osob, které pro uvedenou osobu pracují, nemá nárok na odpočet daně z přidané hodnoty u těchto výdajů z

důvodu, že uvedené osoby jí poskytl jiný subjekt, a nelze je tedy ve smyslu této právní úpravy považovat za zaměstnance osoby povinné k dani navzdory tomu, že uvedené vydaje lze považovat za výdaje přímo a bezprostředně související s režijními náklady spojenými s celkovou hospodářskou činností uvedené osoby povinné k dani.

- 2) Článek 176 druhý pododstavec směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát k okamžiku jeho přistoupení k Unii omezil nárok na odpočet na základě ustanovení vnitrostátních právních předpisů, podle nichž je z nároku na odpočet vyňato zboží a služby určené pro bezúplatná plnění nebo činnosti nesouvisející s hospodářskou činností osoby povinné k dani, ačkoli vnitrostátní právní úprava ve znění platném do data přistoupení takové vyněti nestanovila.

Vnitrostátní soud musí vyloučit vnitrostátní ustanovení dotčená ve věci v původním řízení v co největší možné míře v souladu s unijním právem. V případě, že by takový výklad nebyl možný, je vnitrostátní soud povinen tato ustanovení nepoužít pro jejich rozpor s článkem 176 druhým pododstavcem směrnice 2006/112.

(¹) Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Consiglio Nazionale dei Geologi Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato et Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Consiglio Nazionale dei Geologi

(Věc C-136/12) (¹)

(„Článek 267 třetí pododstavec SFEU — Rozsah povinnosti soudů posledního stupně předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 101 SFEU — Etický kodex profesní komory zakazující použití sazeb, které neodpovídají důstojnosti povolání“)

(2013/C 260/22)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Žalovaní: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Stato — Výklad čl. 267 odst. 3 SFEU — Rozsah povinnosti soudů posledního stupně podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Pojem „závažné a zjevné porušení unijního práva“ — Procesní pravidla a zásady členského státu, které zakazují vnitrostátnímu soudu podávat k Soudnímu dvoru zjevně nepřístupné otázky formulované účastníkem řízení a dále přeformulovat uvedené otázky z vlastního podnětu — Výklad článku 101 SFEU nařízení Rady (EHS) č. 2137/85 ze dne 25. července 1985 o evropském hospodářském zájmovém sdružení (EHZS) (Úř. věst. L 199, s. 1), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22), jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36) — Etický kodex profesní komory, který zakazuje uplatňovat sazby, které neodpovídají důstojnosti povolání („decoro e dignità professionale“), jakož i kvantitě a kvalitě poskytnutých plnění — Použitelnost vnitrostátních pravidel v oblasti hospodářské soutěže, která jsou přísnější, než unijní pravidla

Výrok

- 1) Článek 267 třetí pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že je pouze na vnitrostátním soudu, aby určil a formuloval předběžné otázky týkající se výkladu unijního práva, které považuje za relevantní pro vyřešení sporu v původním řízení. Vnitrostátní pravidla, jež by vedla k narušení této pravomoci, musí být ponechána nepoužita.
- 2) Taková pravidla, jaká stanoví etický kodex pro výkon povolání geologa v Itálii, schválený Consiglio nazionale dei geologi dne 19. prosince 2006 a naposledy změněný dne 24. března 2010, která uvádějí jako kritéria stanovení odměny geologa vedle kvality a rozsahu služby i důstojnost povolání, jsou rozhodnutím sdružení podniků ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, jehož účinkem může být omezení hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Je na předkládajícím soudu, aby posoudil s ohledem na celkový kontext, ve kterém tento kodex vyvíjí účinky, i s ohledem na celý vnitrostátní právní rámec, jakož i praxi národní geologické komory ohledně provádění uvedeného kodexu, zda má v daném případě uvedený účinek. Uvedený soud musí rovněž ověřit, zda ve světle relevantních poznatků, které má k dispozici, mohou být pravidla téhož kodexu, zejména v rozsahu, v němž používají kritéria důstojnosti povolání, považována za nezbytná pro uskutečnění legitimního cíle spojeného se zárukami přiznanými příjemcům služeb geologů.

(¹) Úř. věst. C 151 26.5.2012